

tilsluttet sig forslaget om indførelsen af en afleveringspligt til offentligt arkiv for kommunale it-arkivalier, som er omfattet af persondataloven.

Kulturministeriet er enig i, at bevaringen af kommunale it-arkivalier, som er omfattet af lov om behandling af personoplysninger, bedst vil kunne sikres ved aflevering til offentligt arkiv. Opbevaringen i offentligt arkiv vil således i databeskyttelsesmæssig henseende udgøre et alternativ til sletning af oplysninger.

Ved en overførsel af bevaringsværdige personoplysninger til offentligt arkiv vil det kunne opnås, at bevaringen gennemføres under betryggende forhold i databeskyttelsesmæssig, bevaringsteknisk og økonomisk henseende.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 46, stk. 2, og § 47, for så vidt angår private arkivalier, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen bemyndiger kulturministeren til efter indhentet udtalelse fra Data-tilsynet at fastsætte nærmere regler om aflevering af kommunale arkivalier, der er omfattet af lov om personoplysninger, og som skal bevares.

Bestemmelsen tilsigtes udnyttet til at fastsætte regler om formen for aflevering, herunder fremstilling af arkiveringsversion og om afleveringstidspunkt. Reglerne skal bl.a. sikre, at overholdelsen af reglerne i lovforslagets § 42 om registrerede personers ret til indsigt i arkiverede oplysninger kan finde sted på den administrativt og økonomisk mest hensigtsmæssige måde. Den nærmere regelfastsættelse vil blive drøftet med de kommunale parter.

Kapitel 6

Tilgængelighed til offentlige arkivalier

§ 22

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen fastsætter en almindelig 20-års tilgængelighedsfrist for såvel statslige som kommunale arkivalier. Der er tale om en ned-sættelse af den gældende almindelige tilgængelighedsfrist på 30 år, jf. den gældende bestemmelse i § 20.

For kommunale arkivalier har det været fastsat administrativt (jf. § 16 i bekendtgørelse nr. 554 af 31. maj 2001 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed), at arkivalierne, under forudsætning af at de er afleveret til et offentligt, statsligt eller kommunalt arkiv, har været tilgængelige efter arkiv-

lovens bestemmelser. Arkivlovens tilgængelighedsregler fandt derimod ikke anvendelse, for så vidt angik kommunale arkivalier, der ikke er afleveret.

Såvel arbejdsgruppen til revision af arkivloven som Tilgængelighedsudvalget har afgivet enige indstillinger om, at der bør gælde samme regler om tilgængelighed for kommunale som for statslige arkivalier. Kulturministeriet kan tiltræde dette synspunkt.

Om relationen til offentlighedslovgivningen bemærkes: Bestemmelsen fastsætter, hvornår en række af de betinge, der kan betinge, at et dokument undtages fra adgangen til aktindsigt, bortfalder. Det drejer sig om

- sager om lovgivning, så længe lovforslag ikke er fremsat for Folketinget
- interne arbejdsdokumenter
- statsrådsprotokoller, referater af møder mellem ministre og dokumenter, der udarbejdes til brug for sådanne møder
- brevveksling mellem ministerier om lovgivning
- dokumenter, der udveksles i forbindelse med, at en myndighed udfører sekretariatsopgaver for en anden myndighed.

For så vidt angår sådanne dokumenter, vil de som udgangspunkt være omfattet af den almindelige 20-års tilgængelighedsfrist. Hvis sådanne dokumenter indeholder oplysninger om enkeltpersoners private forhold, vil de være omfattet af 75-års tilgængelighedsfristen, og hvis de indeholder oplysninger, der af andre hensyn måtte kræve en længere tilgængelighedsfrist end 20 år, vil en særlig længere frist kunne fastsættes efter bestemmelserne i lovforslagets § 27.

Undtagelsen af de ovennævnte dokumenttyper fra den almindelige adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven var begrundet af hensynet til den politisk-administrative proces. Udgangspunktet var i arkivloven af 1992, at en 30-års-frist måtte anses at yde den fornødne beskyttelse af denne proces, herunder behovet for at kunne hemmeligholde dokumenter af mere foreløbig karakter, politiske overvejelser m.v.

Fristen på 30 år blev imidlertid ikke fastsat ud fra principielle overvejelser om dette eller andre beskyttelseshensyn, men derimod med den begrundelse, at administrationens dokumenter efter 30 års forløb har mistet deres aktualitet i et sådant omfang, at de uden vanskeligheder for forvaltningens virksomhed ville kunne afleveres til arkiv.

Ved arkivlovsændringen i 1997 ophævedes forbindelsen mellem aflevering til Statens Arkiver og tilgængelighed efter arkivloven. I § 20, stk. 2, fastsattes, at statslige myndigheders arkivalier, der efter 30 år endnu ikke var afleveret, er tilgængelige efter arkivlo-